روایات نهی مطلق از روزه یوم الشک و تعارض آن با روایت «احب ان اصوم»

در همین باب ششم، حدیث دوم و سوم را ببینید. در کنار عیدین، از روزه یوم الشک نهی شده است. یعنی در یک سیاق هستند. روایت دوم این است:

> **قال أبو عبد الله عليه السلام: نهى رسول الله صلى الله عليه وآله عن صوم ستة أيام: العيدين، وأيام التشريق، واليوم الذي يشك فيه من شهر رمضان[1]**

شاگرد: آدرس این روایت کجا است؟

استاد: ما حدیث اول باب پنجم را میخواندیم، به باب ششم بروید و حدیث دوم و سوم را ببینید. حدیث سوم این است:

> **عن عبد الكريم ابن عمرو قال: قلت لأبي عبد الله عليه السلام إني جعلت على نفسي أن أصوم حتى يقوم القائم، فقال (ص) ولا تصم في السفر ولا العيدين ولا أيام التشريق ولا اليوم الذي يشك فيه[2]**

ببینید عیدین در کنار یوم الشک است.

به نظرم مرحوم مجلسی اول در ملاذ الاخیار[3] ای در مرآة العقول فرمودند بعضی از علماء گفته‌اند: اتفاقا به‌خاطر همین نهی رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله بود که سبب شده شافعی روزه یوم الشک را مطلقاً حرام بداند. مستحب و مکروه نمیدانند. احکام صوم یوم الشک خیلی جالب است. عرض کردم روایات و همچنین اقوال آن را ببینید؛ احکام خمسه –مستحب، مکروه، واجب و...- در استظهارات مختلف هست.

[1] وسائل الشيعة - ط الإسلامية ج۷ص۱۶

[2] همان

[3] مدارك الأحكام في فقه مذهب الأخبار، ج6، ص: 490 ؛ قال بعض العلماء: كان هذا الحديث مستند الشافعي في تحريم صوم يوم الشك، و من هذا المقام و شبهه يعلم أن كلام النبي صلى الله عليه و آله مثل القرآن له وجهان: عام و خاص، و ناسخ و منسوخ، و محكم و متشابه، و لا يعرف ذلك كله إلا الأوصياء صلوات الله عليهم، كما روى سليم بن قيس عن أمير المؤمنين عليه السلام.

بازبینی #1
ایجاد شده 9 ژوئن 2026 13:39:31 توسط ... .
به روزرسانی شده 9 ژوئن 2026 13:40:27 توسط ... .